

U Zagrebu, 13. rujna 2024. godine

Na posl.br. predmeta: St-614/2022

T R G O V A Č K I S U D U S P L I T U

Podnositelj: Maroje Stjepović kao stečajni upravitelj LAURUS d.d. u stečaju,
Zagreb, Preradovićeve 25, OIB: 45680553131, zastupani po odvjetniku
Dejanu Stajčiću iz MARIĆ STAJČIĆ & PERKOV Odvjetničko društvo j.t.d. sa
sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 54, OIB: 36391527087;

**P R I J E D L O G
Z A D O P U Š T E N J E R E V I Z I J E**

stečajnog upravitelja

*punomoć
prilozi*

I/ Stečajni upravitelj ovim putem pravodobno podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2524/2024 od 23. srpnja 2024. godine, koje je dostavljeno Stečajnom upravitelju dana 26. kolovoza 2024. godine, a kojim je odbijena žalba Stečajnog upravitelja i potvrđeno Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-614/2022 od 7. svibnja 2024. godine u točkama II., III. i IV. izreke.

Prilog: *Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2524/2024 od 23. srpnja 2024. godine;
Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-614/2022 od 7. svibnja 2024. godine;
žalba Stečajnog upravitelja protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-614/2022 od 15. svibnja 2024. godine;*

Stečajni upravitelj ovim putem podnosi prijedlog za dopuštenje revizije obzirom da se u povodu nje može očekivati odluka o pravnom pitanju koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, osobito jer je riječ o **pravnom pitanju o koji nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena.**

Naime, pobijano Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske **dijametralno je suprotno** Rješenju istog suda posl.br. PŽ-713/2020 od 12. veljače 2020. godine.

Dokaz: *Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-713/2020 od 12. veljače 2020. godine;*

Slijedom navedenog, stečajni upravitelj predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti podnošenje revizije u odnosu na sljedeće pravno pitanje:

Je li sud koji vodi stečajni postupak ovlašten u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama utvrditi da za određenu osporenu tražbinu stečajnog vjerovnika postoji ovršna isprava, usprkos činjenici da taj stečajni vjerovnik, niti u svojoj prijavi tražbine, a niti na ispitnom ročištu, nije naznačio da za svoju tražbinu koju prijavljuje ima ovršnu ispravu, niti je tu ovršnu ispravu priložio uz svoju prijavu tražbine, a niti ju je priložio na ispitnom ročištu?

Kao što je već istaknuto, o navedenom pravnom pitanju nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena.

II/ Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama prvostupanjskog suda posl.br. St-614/2022 od 3. veljače 2023. godine utvrđeno da svi stečajni vjerovnici čije su tražbine osporene nemaju ovršnu ispravu za osporenu tražbinu te uputio sve stečajne vjerovnike čije su tražbine osporene da pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine odnosno predlože nastavak već pokrenutog parničnog postupka.

Dokaz: *Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-614/2022 od 3. veljače 2023. godine;*

Točka III. izreke navedenog rješenja od 3. veljače 2023. godine, kojom je odlučeno o upućivanju u parnicu, ukinuta je Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-1272/2023 od 24. svibnja 2023. godine i to u odnosu na stečajne vjerovnike koji su izjavili žalbu.

Dokaz: *Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1272/2023 od 24. svibnja 2023. godine*

Posljedično tome, prvostupanjski sud donosi Rješenje posl.br. St-614/2022 od 7. svibnja 2024. godine kojim utvrđuje koji je pravni osnov pravomoćno osporenih tražbina te imaju li stečajni vjerovnici za te osporene tražbine ovršnu ispravu i u kojem iznosu (točka II. izreke).

Sukladno takvom utvrđenju iz točke II. izreke Rješenja od 7. svibnja 2024. godine, prvostupanjski sud u točkama III. i IV. izreke upućuje stečajne vjerovnike koji nemaju ovršnu ispravu da pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika odnosno stečajnog upravitelja, kao osporavatelja, da pokrene parnicu protiv stečajnih vjerovnika koji imaju ovršne isprave.

Protiv takvog rješenja prvostupanjskog suda, stečajni je upravitelj izjavio žalbu koja je odbijena pobijanim Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2524/2024 od 23. srpnja 2024. godine.

Stečajni upravitelj u svojoj žalbi protiv Rješenja od 7. svibnja 2024. godine u bitnome navodi da prvostupanjski sud nije bio ovlašten utvrditi da određeni vjerovnici za svoje prijavljene tražbine, a koje su osporene, imaju ovršne isprave, sve iz razloga što stečajni vjerovnici u svojim prijavama nisu naznačili da za prijavljene tražbine imaju ovršnu ispravu niti su takve ovršne isprave priložili uz svoje prijave.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pobijanom Rješenju od 23. srpnja 2024. godine odbija žalbu stečajnog upravitelja i potvrđuje Rješenje prvostupanjskog suda od 7. svibnja 2024. godine u pobijanom dijelu, navodeći:

„10. Stečajni upravitelj u žalbi neosnovano ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da stečajni vjerovnici iz točke II. izreke pobijanog rješenja imaju ovršne isprave za dio osporenih tražbina. Sud prvog stupnja je pregledom dokumentacije u spisu utvrdio da ovršne isprave postoje u spisu, tako da su neosnovani navodi stečajnog upravitelja kojim osporava postojanje ovršnih isprava.

11. Tvrdnje stečajnog upravitelja da su vjerovnici osporene tražbine tek u žalbi istakli da za dio svojih osporenih tražbina imaju ovršne isprave, nisu relevantni jer je ovaj sud rješenjem poslovni broj Pž-1272/2023 od 24. svibnja 2023. ukinuo rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-614/2022-37 od 3. veljače 2023. u točkama II. i III. izreke te u tom dijelu predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. U obrazloženju navedenog rješenja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske navodi da su u pravu žalitelji (vjerovnici) da isprave na temelju kojih im je priznata i utvrđena tražbina iz radnog odnosa tijekom provođenja stečajnog postupka, kao i sklopljene sudske nagodbe predstavljaju ovršne isprave u smislu odredbe čl. 23. st. 1. i t. 5. Ovršnog zakona prema kojoj se, između ostalih, ovršnom ispravom smatraju ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba. Ovaj sud je dao jasnu uputu prvostupanjskom sudu da u ponovljenom postupku otkloni bitnu povredu na koju mu je ukazano rješenjem tako da za svakoga od žalitelja utvrdi postoji li i za koji iznos njihove prijavljene tražbine prvog nižeg isplatnog reda ovršna isprava, te se isti sud upućuje na donošenje novog rješenja o upućivanju na parnicu.

12. Uvidom u spis jasno se može utvrditi da stečajni vjerovnici imaju ovršne isprave za dio osporene tražbine, stoga je jasno da je prvostupanjski sud u točki IV. predmetnog rješenja pravilno uputio stečajnog upravitelja kao osporavatelja da u roku od osam dana od primitka ovog rješenja pokrene parnice, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbina protiv stečajnih vjerovnika iz točke II. izreke ovog rješenja koji za osporene tražbine raspolazu ovršnom ispravom, jer će se inače smatrati da je osporavanje otklonjeno.”

Stečajni upravitelj ističe da je takva odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nepravilna te protivna odredbama Stečajnog zakona.

Također, pobijana je odluka suprotna i stajalištu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske iz Rješenja posl.br. Pž-713/2020 od 12. veljače 2020. godine u kojem isti sud navodi:

„Vjerovnik koji u trenutku otvaranja stečajnog postupka ima koju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku, odlučuje hoće li tu tražbinu prijaviti u stečajnom postupku (načelo

dispozicije). Međutim, kada odluči prijaviti tražbinu tada mora poštivati odredbe Stečajnog zakona o obliku i sadržaju prijave tražbina.

*... obveza je stečajnog vjerovnika prijaviti tražbinu, ..., uz naznaku postojanja ovršne isprave, te uz prijavu priložiti isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosi kojima se dokazuje. **Stečajni upravitelj je dužan očitovati se o tako prijavljenim tražbinama, ali to ne znači da očitovanje stečajnog upravitelja može zamijeniti obvezu stečajnog vjerovnika u prijavi naznačiti da za prijavljenu tražbinu postoji ovršna isprava, odnosno da je dostavljena ovršna isprava.***

III/ Sukladno odredbama članka 173. Stečajnog zakona (NN 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015) odnosno članka 257. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) stečajni vjerovnici su uz svoje prijave tražbine dužni priložiti sve isprave iz kojih prijavljena tražbina proizlazi što, naravno, uključuje i ovršnu ispravu ako takva postoji za određenu tražbinu koja se prijavljuje ili njezin dio.

Stečajni upravitelj ističe da niti jedan od stečajnih vjerovnika navedenih u točki II. izreke Rješenja prvostupanjskog suda od 7. svibnja 2024. godine, a za koje je utvrđeno da imaju ovršne isprave, **nisu** uz svoje prijave priložili bilo kakvu dokumentaciju, a kamoli ovršne isprave koje su navedene u točki II. izreke tog Rješenja.

Dokaz: uvid u prijave tražbina koje prileže spisu;

Naime, Rješenjem prvostupanjskog suda od 7. studenog 2022. godine, pozvani su vjerovnici nižih isplatnih redova da u roku od 30 dana nakon isteka osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova prijave svoje tražbine stečajnom upravitelju, **pri čemu prijava mora sadržavati naznaku o postojanju ovršne isprave te uz istu mora biti priložena ovršna isprava.**

Međutim, kao što je gore navedeno, predmetni stečajni vjerovnici u svojim prijavama nisu naznačili postojanje ovršne isprave niti su ovršne isprave priložili svojim prijavama.

Predmetni stečajni vjerovnici, **tek u žalbi** protiv Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 3. veljače 2023. godine ističu da za dio svojih osporenih tražbina imaju ovršne isprave te iste prilažu svojoj žalbi.

Stečajni upravitelj ističe da je rok za podnošenje **potpune** prijave tražbine stečajnih vjerovnika, **prekluzivan rok** te se okolnost postojanja ovršne isprave **ne može utvrđivati na temelju dokumentacije koja nije priložena prijavi tražbine.**

Ni stečajni upravitelj niti sud koji vodi stečajni postupak **nisu ovlašteni utvrđivati postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava mimo onih navoda i isprava navedenih odnosno priloženih prijavi tražbine, a najkasnije na ispitnom ročištu.**

Svako tumačenje suprotno naprijed izloženom **dovelo bi do apsurda u institutu prijavljivanja tražbina**. Naime, prihvaćanjem stava da je dovoljno da vjerovnik samo ispuni obrazac navodeći određeni novčani iznos, **kao što je slučaj ovdje, impliciralo bi da su stečajni upravitelj i sud obvezni revidirati odnosno pretraživati cjelokupnu poslovnu dokumentaciju stečajnog dužnika u potrazi za bilo kakvom osnovom ili ispravom koja bi potvrdila tu tražbinu**. Ovakav pristup bio bi u potpunoj suprotnosti s postojećim institutom prijavljivanja, ispitivanja i osporavanja tražbina te bi derogirao postojeće odredbe članaka 257. i 270. Stečajnog zakona.

Zaključno, ovakvo tumačenje za stečajni postupak značilo bi da vjerovnici mogu neprecizno i krajnje paušalno prijavljivati svoje tražbine jer je teret dokazivanja postojanja tražbine prebačen na stečajnog upravitelja i sud, a što bi, osim što je u suprotnosti sa izričitim i kogentnim zakonskim odredbama Stečajnog zakona koje reguliraju materiju prijava tražbina stečajnih vjerovnika i opseg utvrđivanja tražbina u parnici, značajno otežalo stečajni postupak, povećalo troškove i vrijeme potrebno za njegovo vođenje te narušilo pravnu sigurnost svih sudionika u postupku.

Slijedom navedenog, budući da predmetni stečajni vjerovnici u svojim prijavama tražbina nisu naznačili da postoji ovršna isprava niti su ovršne isprave priložili svojim prijavama odnosno najkasnije na ispitnom ročištu, prvostupanjski sud je jedino mogao utvrditi da za osporene tražbine ne postoji ovršna isprava.

Stoga je razvidno da je gore postavljeno pravno pitanje razmatrano od strane nižestupanjskih sudova u ovom postupku, da je isto važno za odluku o upućivanju u parnicu kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi (imajući u vidu da praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena).

IV/ Slijedom svega navedenog, predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti podnošenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2524/2024 od 23. srpnja 2024. godine kojom je odbijena žalba stečajnog upravitelja i potvrđeno Rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-614/2022 od 7. svibnja 2024. godine u točkama II., III i IV. izreke i to u odnosu na pravno pitanje postavljeno u točki I. ovog prijedloga.

Podnositelj,
zastupan po: